

tuelt Angreb. Den kommanderende General svarede, at det kun var en ganske kortvarig Tid, Hovedstaden kunde forsvares, og Admiralen svarede, at fra Køge Bugt vilde Raadhuspladsen kunne bombarderes. Det var en anden Tale, da Faren stod for Døren, end den Gang, kun saa faa Aar i Forvejen, da Forsvarslovene blev gennemført, da det var umuligt for en Fjende at komme ind og bombardere København.

Nu kommer de samme to Partier, som den Gang gennemførte denne Forsvarsordning af 1909, som der blev sagt saa mange stærke og store Ord om, og kræver en ny Militærordning gennemført, en Ordning, der bryder fuldstændigt med Forsvarslovene af 1909, og fører Hovedmængden af Tropperne fra Sjælland tilbage til Fyn og Jylland, ja, som ophæver en væsentlig Del af den Søbefæstning, som bestaar, det vil sige forringer det Værn, de selv har været med til at bygge op, som de selv har været med til at foreslaa i 1909, idet de foreslaar, at 5 af de ældre Kystforter, Hvidøre Batteriet, Avedøre Batteriet, Mellemførtet, Kastrupfortet og Prøvestensfortet, skal nedlægges. Det er ganske naturligt, at den danske Befolkning, Kvinder og Mænd og Skatteydere, naar disse Forslag stilles i den rette Belysning af den Forsvarsordning, der blev gennemført i 1909, spørger: Kan disse to Partier, som nu møder med disse Forslag, forvente Tillid hos Rigsdagen og hos det danske Folk til sine Forslag? Og jeg er overbevist om, at der i den kommende Tid vil lyde et hundredtusindstemmigt Nej fra den danske Befolkning. Folketinget har allerede ved sin Afstemning dømt den nye Militærordning, og saaledes vil det danske Folk ogsaa i de kommende Dage og Maaneder dømme denne Militærordning, idet større og større Kredse af den danske Befolkning efterhaanden faar Forstaaelsen af, at der, hvor Menneskeskæbner skal afgøres med blodige Vaaben i Haand, har det arbejdende Folk i By og paa Land ingen Interesser at skulle have varetaget.

Det er ikke uden Interesse at sammenligne det af Venstre stillede Forslag i Folketinget med det af det konservative Parti stillede Forslag og dette Forligsforslag, som er udgaaet af Udvalgsforhandlinger, baade i og udenfor Rigsdagen, og som i Dag er forelagt af den højtærede fungerende Forsvarsminister. Jeg forstaaer saa godt, at hverken den højtærede Indenrigsminister eller Venstres Ordfører havde nogen særlig Trang til at komme ind paa

en nærmere Redegørelse for Enkeltheder, thi det Resultat, der er naaet, er ikke af en saadan Beskaffenhed, at det er særlig opmuntrende at faa det belyst for det danske Folk i alt for stort Omfang. Venstres oprindelige Forslag, som var Udtryk for Venstres Arbejde i Militærkommissionen, gik ud paa Oprettelse af en Hær paa ca. 60 000 Mand, der skulde bringes til Veje ved en aarlig Rekrutudskrivning paa 6 700 Mand i en 12-aarig Værnepligtsperiode. Denne Hær skulde koste 23,7 Mill. Kr. om Aaret, hvortil kom overordentlige Udgifter til Hæren i 10 Aar à 3 Mill. Kr. om Aaret, 1 Million til Kystforsvaret og 16 Millioner til Flaaden, ialt 43,5 Mill. Kr. Det konservative Folkeparti krævede en Hær paa 100 000 Mand, der skulde bringes til Veje ved Udskrivning af 10 400 Mand aarlig i en 12-aarig Værnepligtsperiode. Men saa stillede det konservative Folkeparti Forslag om noget nyt og ukendt i vort Land, nemlig om en Landstorm paa 6 000 Mand, der skulde uddannes i 2 Maaneder, og som skulde bruges til den saakaldte Etapetjeneste, Tjenesten bag Fronten. Vi forstod fra Socialdemokratiets Side, at det vilde være et af de Spørgsmaal, som vilde volde de største Vanskeligheder i Forhandlingerne mellem det konservative Folkeparti og Venstre, fordi Venstres Medlemmer i Militærkommissionen straks klart og afgjort gik imod en Landstorm, som de betragtede som noget ganske ubrugeligt. Naar vi betragter det Forligsforslag, som nu ligger paa Rigsdagens Bord, ser vi, hvorledes det er lykkedes det konservative Folkeparti at drive Venstre længere og længere over imod det konservative Folkepartis Forslag. Resultatet af Forhandlingerne, som giver sig Udslag i det foreliggende Forligsforslag, er nemlig, at der skal udskrives 7 800 Mand om Aaret, det vil sige 1 100 Mand mere, end foreslaaet af Venstre; hertil kommer Landstormen, ganske vist ikke saa omfattende, ikke saa pompøs, som det konservative Folkeparti foreslog, 6 000 Mand, den er blevet meget stærkt beklippet, men Venstre har maattet gaa med til det, som det saa voldsomt har angrebet, om end i forringet Omfang, nemlig til en Landstorm paa 1 500 Mand. Sammen med de 1 100 Mand regulære Tropper, bliver det 2 600 Mand, der skal udskrives mere om Aaret end efter Venstres oprindelige Forslag. Dette vil med andre Ord sige, at i Stedet for en Hær paa 60 000 Mand, som Venstre foreslog, vil vi faa en Hær paa ca. 80 000